

den vil strande, at den truer vor Eksport, at den fordyrer Livet og strider mod Venstres Principper. Hvorledes er det muligt, at en Regering kan være med til at vedtage en Lov, som efter dens Medlemmers Opfattelse truer vor Eksport, fordyrer Livet og strider mod Venstres Principper? Andre Medlemmer siger, at Regeringen har givet denne Lov i den Aand, at deres Overbevisning er, at den vil strande. Ved Udtalelser af denne Art kaldes der ligefrem paa Udlandets Indsigelser imod Regeringens Foranstaltninger, idet det jo derigennem tilkendegives, at Indsigelser vil være Ministeriet og dets Parti behagelige. Er det i denne Aand, at Importreguleringsloven er givet, eller er den givet i den Aand, at den er et alvorligt Forsøg paa, om man ad denne Vej kan formindske Arbejdsløsheden uden at fordyre Livet for Befolkningen og uden at skade vor Eksport? Efter min Opfattelse er det nødvendigt, at der bringes Klarhed over dette Spørgsmaal. Det maa nødvendigvis klares, om Regeringen tager Ansvar for sin Politik, eller om den ikke gør det; thi det er jo klart, at en Regering, som ikke vil have en Importregulering, kan bringe den til at strande, naar som helst den vil. En Lettelse for dens Arbejde er det naturligvis, naar den tillige har en Partifælle som Gesandt i Prag. Derfor er det nødvendigt, at Regeringen positivt udtaler, om den vil gøre et alvorligt Forsøg paa at gennemføre denne Politik, og om den tager Ansvar for den, eller om den ikke vil tage Ansvar. Jeg er enig med Venstre i den Opfattelse, og det har jeg sagt mange Gange, at Importregulering kan kun bæres her i Landet, naar alle Partier vil støtte den. Da Venstre første Gang var inde paa den Tanke, da det ærede Medlem Hr. Pinstrup sad i Valutakommissionen og foreslog en stærk Importregulering paa Luksus — den Gang da det ærede Medlem Hr. Pinstrup trods sine Benægtelser var Medlem af et Flertal, der principielt foreslog Regulering og endog en mere omfattende Regulering end den, det øvrige Flertal foreslog —, og da Venstre stod overfor denne Indstilling, sendte de, som jeg tidligere har nævnt mange Gange, den nuværende Direktør for Landmandsbanken Hr. Riis-Hansen over for at spørge, om vi vilde være med til en saadan Ordning, da Regeringen kun kunde tænke sig den gennemført, naar alle Partier var med. Vi svarede ja, og jeg har senere sagt, at jeg er principielt enig i den Opfattelse, at den kun kan gennemføres, naar alle Partier vil støtte den; og

jeg skal sige, hvorfor jeg har den Opfattelse. Det har jeg for det første, fordi Importregulering ikke kan gennemføres af en Regering, som i Virkeligheden selv er imod den, og med et Parti, som er imod den, og dernæst fordi heller ikke de andre Partier vilde være i Stand til at gennemføre en Importregulering, naar den mødtes med stadig Agitation fra vort Landbrug, som paastod, at denne Importregulering bragte vor Eksport i Fare. Hvis man bibringer hele Landbostanden det Indtryk, at dens Eksport, dens vigtigste Livsinteresse, trues gennem en Importregulering, og den derfor rejser sig derimod, vil ingen Regering kunne gennemføre den imod de udenlandske Forsøg paa at blive fri for den. Regeringen maa sige, om den vil tage Ansvar for sin Politik og gøre dette alvorlige Forsøg. Vi ønsker ikke, at disse Love skal bortfalde, tværtimod, men vi mener, de skal forvaltes i en ærlig Aand, at der skal gøres et alvorligt Forsøg paa at drage Nytte deraf. Imidlertid har mine Partifæller bemyndiget mig til at sige, at hvis Regeringen kommer til den Overbevisning, at den ikke kan opretholde sit Standpunkt og foreslaar at komme bort fra den, vil vi ikke lægge Hindringer i Vejen derfor. Derigennem haaber jeg, at det skal lykkes at tvinge Regeringen til at tage et ansvarligt Standpunkt i Sagen og forhindre den Skandale, det i Virkeligheden er, at Partiet Venstres Medlemmer rejser rundt i Landet og angriber de Foranstaltninger, Regeringen selv har faaet vedtaget.

De økonomiske Forhold, som her i Landet er hidført ved Verdenskatastrofen og hidført yderligere ved den svage og vaklende Holdning, som Regeringen har taget heroverfor lige fra den første Dag, den traadte til, synes langt fra at være i den Bedring, som en og anden Medborger søger at foregøle sig selv og andre. Den, som ser paa Handelsbalancen, den, som ser paa Valutakursen og vore Penges fornyede stærke Dalen i Værdi, som ser Formuer styrte sammen og ser, hvilken Indtægtsnedgang der er i de fleste Erhverv og i den sidste Tid ikke mindst i det bærende Landbrugserhverv, vil forstaa, hvilke vanskelige Tider vort Folk gaar i Møde. Med alt dette for Øje forkynder Statsminister Neergaard for tredje Gang, at der er Udsigt til Balance paa Finansloven. Den første Gang, han forkyndte det, sagde Statsregnskabet, at der alene paa Driftsbudgettet var 57 Mill. Kr. Underskud. Anden Gang, han forkyndte Balance, viste